

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Bibel, vom Jahr 1105: Prophetencodex - Cod. Reuchlin 3

[S.l.], [12. Jahrh.]

Ionas

[urn:nbn:de:bsz:31-64884](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-64884)

358R

ישראל דבארע בענאה עד צפת חלות
ירושלם דבאפמיה וחסענו את קרית ארע
דדוקא ועלו מושיעם בחד צון לטפט
את הר עשן והיתה ליהוה המלוכה וחסקו
משחבין בטורא דציון לפרנות ברבא
דעשן ותתגלי מלכתא דיה עליתא ארעא

והוה רב יהוה אל יונה בן אמתי לאמר
והוה פיתעם גבואה מוק יי עס יונה
אמתי למימר קוב לה אל צעה העיר העיר
וקרא עליה כי עלתה רעתם לפני קובא
לצעה קרתא רבתא ואיתנב עליה ארי
סליקת ביטתהו לקדמי וקם יונה לבח
תרשישה מלפני יהוה וירד יפו ומצא
אנה באה תרשיש ונתן שכרה וירד בה
לבא עמיהם תרשיש מלפני יהוה וקם
יונה למערק למימא מן קדם דאיתנב
בטמא דיה ונחת לפו ואטבח אילפארא
דאזלא במימא ויהב אנה ונחת בה לפי
עמחון בימא מן קדם דאיתנב בטמא
דיה ויהוה הטיל רוח גדולה אל הים והי
סער גדול בים והאניה השכה להשבר
ויו ארים רחובא עלמימא והוה נחשול
רב בימא ואילפא בעמא לאיתברא ויהוה
המליחם וזעקו איש אל אלהיו ונחל ואת
הכלים אשר באניה אל הים להקל מעליהם
ויונה ירד אל חבתי הספינה וטבח וירד
דחילו ספינה ובע גבר מן דחלתיה וחו
ארי לית בחו צרוק ורמו ותנע א דבאלפא
לימא לאקלא מימחון ויתה נחת לארעית
שדא דאילפא ושכיב דרמוק ויקרב

על כל העוים כאשר עשית ועשה לה
גמולך ושוב בראשך ארו קרב יומא
דעתך למיתו מוק יי על כל עממיה
כמא דעברת יתעבדו לה עמלך יתנב
ברישך כי כאשר שתיתם עליו קדש
ישתו כל העוים תמיד ושתו ולעו והיו
כלא היו ארי כמא דחיותן על פחת
טמא דקדשיו בין ויטון כל עממיה
כספור ענתהו תרדא וישתו ויס
וספל עפון והוה כדלא הוה וכד ציון
תהיה פלוסה והיה קדש ורשו בית
יעקב את מור שיהם ובטורא דציון
תהו שיחבתא והוה קדישין וחסענו א
דבית יעקב עבקי עממיה והוה מחסן
להוה והיה בית יעקב אש ובית יוסף
להכה ובית עשן לקש ודלקו בהם ו
ואכלום ולא היה שריד לבית עשון
והוה דבר ויהוה רבות עקב תקפין
כאישא ובית יוסף חסעון כשדחובתא
ובית עשן חלשין בקטין וישלטון בחו
ויקטלונן ולא היה שיחבא לבית עשן
ארי במימא דיה צור בין וירשוה עב
את הר עשן והשפלה את פלשתים
וירשו את שדה אפרים ואת שדה שב
שמרון ובעינו את הגלעד וחסעו חב
והוציאת כרבא דעשן ותבני שפילתא
ית ארע פלישתאי וחסענו את קרית
אפרים ואת קרית שמרון ורבות בעינו
את תבני ארע גלעד ואת החל הזה
לבע ישראל אשר בענעל עד צפת
ותלות ירושלם אשר בספרד וירשו
את ערי הגוב ותלת עמא הדין רבע

אלו רב החבל ואמר לו מה לך עדים קום
 קרא אל אלהיך אלו ותעשה האלהים לע
 ולא נאמר וקרב ליהודים רב ספניא ואמר
 ליה מא את רמון קום עלי קדם איה מאים
 ותרחם מוקי עלי ולא נכד ויאמר איש
 אל רעהו לכו ונפילה ערלות וער עה בשלמי
 הרעה הזאת לנו ויפילו ערלות ויפל הערל
 עליונה ואמרו נכד לחכמה איתו ונכד מי
 ערבו ונכד כדיל פן ביטתא חרדא לנא
 חמו ערבו תפיל ערבתא עליונה ויאמרו
 אליו הגדה נאלנו כאשר הרעה הזאת
 לנו מה מלאכתך ומאין תביא מה ארעך
 ואי מזה עם אתה ואמרו ליה חויבש לנא
 ברילמא בשתא חרדא לנא מא עבידתך
 ופט את אתי ואיך אחיא מדיתך ואימרו
 עם את ויאמר אליהם עברו אנכי ואת
 יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה
 את הים ואת היבשה ואמר להון יהודאה
 אנא ומקלי אהא רשמיא אנא דחיל
 דעבר יתמיא ויתבטתא וייראוהו אנשים
 מראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית
 כי גרע האנשים כי מלפע יהוה הוא מוח
 כי הגד להם ורחילו גבריא רחילא רבא
 ואמרו ליה מא דא עבדתא ארי זרע
 גבריא ארי מוקלי הוא עריק ארי חני לחן
 ויאמרו אליו מה נעשה לך וישתק הים
 מעליו כי הים הלך וכער ואמרו ליה
 מא נעביד לך וינחו ימיא מינא ארי ונא
 אזיל ונחשוליה תקף ויאמר אליהם
 שאוני וחטילוני אל הים וישתק הים
 מעליכם כי חרע אני כי כשולי המער
 הערול הוה עליכם ויאמר להון סלונ ור

ארי

10

ארי

ורמון לנא ונחמיא מינא ארי ורע
 אנא ארי כדיל נחשולא רבא אהרן עליון
 וחתרו האנשים לחשוב אליה ונחשו
 וכלו כי הים הלך וכער עליהם וישתקו
 גבריא לאתבא לבשתא וליא כליו ארי
 ימיא אזיל ונחשוליה תקף עליהון ויא
 אל יהוה ויאמרו אנא יהוה אלנא עבדי
 בנפש האיש יהוה ואל תתן עלינו וסנא
 כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית ונלו
 קלי ואמרו קבי לבשתא וליא כש
 נכד בחוכת נפטיה דגברא חרין ולא
 תתן עלנא חובת רסוכי ארי את
 כמא דרעוא קדמך עבדתא וישאואת
 יונה ויטלהו אל הים ויעמד הים מעפו
 ונפלו ותיונה ורמיהו לימא ונח ימיא
 מנחשוליה וייראו האנשים יראו
 גדולה את יהוה ויחבחו ויכחלו יהוה וידרו
 עדים ורחילו גבריא רחילא רבא מוקלי
 ואמרו לרבא רבא קלי וערו ערדיון
 וימז יהוה דג גדול לבלע את יונה ויהי
 יונה במע הדג שלשה ימים ושלשה
 לילות וימין לי נתיא רבא למבלע יתיונה
 והוה יונה במע יא רענא תלתא ימים
 ותלתא לילין ותפלל יונה אל יהוה אלהו
 ממע הדג ועלי יונה קלי איה ממע
 רענתא ויאמר קראת מערה לי אל
 יהוה ויענני מבטן שאול טועתי שמעת
 קולי ואמר צלתי מדעת לי קלי וקמל
 צלתי מארעות תחמא בעיתי עבדת
 בעותי ותשליכני מיצולה בלבב ימים
 ונח יסובבני כל מטברך ועד עלי ער
 ורמיתני לעמקוא בלבא ימיא תחרא

2

עלה את נבואת ארנא ממילל עינך וקם
 יונה וילך אל צעה כדבר יהוה וצעה היתה
 עיר צולה לאלהים מהלך שלשת ימים
 וקם יונה ואול לצעה כפי צמא רל וצעה
 הות קרת ארבתאק יי מהלך תלתא יומין
 ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא
 ויאמר עוד ארבעים יום וצעה נתפס
 ושרי יונה למי על בקרתא מהלך יום אחד
 ואכריו ואמר בכוח ארבעין יומין וצעה
 מתהפכא ויאמיע אנשי צעה באלהים
 ויקראו עוב וילבשו שקים מערוב ועד
 קטנם והימיעו אינשי צעה במימרא דל
 וצרו צופא ולבשו פקין מרבחון ועד
 זערהון ויצע הדבר אל מילך צעה ויקם
 מכסאו ועבר אדרתו מעליו ויכס שק
 וישב על האפר ויטא פיתנבא לחת מלכ
 רצעה וקם מכורקי מלכותיה ואערי לבוש
 זקניה מיניה ואיתכסי שקא ויתב על
 קוטמא וזעק ויאמר בענה מטעב המלך
 תר ליו לאמר האדם והבכמה הבקר
 והצאן אל ירען ומים אל ישתו ואכריו
 ואמר בענה מעירת מלכא ורביצעה
 למימר איתשא ובעורא ותרי וענא לא
 וטעבון מירעב לא ירען ומי לא ישתון
 ויתבמו שקים האדם והבכמה ויקראו אל
 אלהים בחוקה וישבו איש מדרכו הרע
 ומן החמס אשר בכפיהם ויתכסון אינשא
 ובעורא וי צלון ק' בתקוף ויתובון גבר
 מאור חיה ביטתא ומן חטופא דבידיהון
 מי יודע ישוב ונחם האלהים ושב מ
 מחרון אפו ולא נאכד מן יודע דאיר
 בידיה חובין יתוב מינתון ויתרחק עלנא

יי
 תת פרעה חסוד
 סלמי יוספי
 מאיטו קטנטי

פח סח לי כל נחשולוהי דינא ונלוהי
 עליו ערו ואני אמרתי נגרשתי מנער
 ענך אך אוקף להביט אל היכל קדשך
 ואנא אמרתי איתרבות מן קרב מימרך
 ברם אוקף לאיכתבלא בהיכל אידך שן
 אפפוע מים ער נפש תחום יסובב צנות
 חבוט לראשי אקפוע מיא ער מותא
 תהומא סח כח לו זמא דכוח תלו עיר
 מרושי לקצב הדום ירדתי הארץ ביו
 סריחיה בערי לעולם ותעל משחת חיי
 יהוה אלהי לעיקרו טוריא נחתית וא
 וארעא נצרת סתקפהא על מינע לעמין
 ואת קרב קדמך לאכסא ממחבל אחי
 יי איתק בהתעטות על עפשי את יהוד
 זכרתי ופכא אולך תפילתי אל היכל
 קדשך באיטתלהות עליו נפשו פולחנא
 ד' אידכרית ועילת לקדמך צלותי לה
 להיכלא דקודשך משמדים הכליטוא
 חסוד ועוט לאכעממי אפלוחי טעמא
 דימא תר דמיתוטב לחון לית אינען זעין
 ואני בקולתודה אובחה לך אשר עדיתי
 אטלמיה ושוועתה ליהוה ואנא סתעבחת
 אודאה קרבע איקרוב קדמך דערדת
 אושליכ פורקו נפשי בצלוק יי
 ויאמר יהוה לנת וקא את יונה אל
 היבשה ואמר יי לענא ופלטי ית יונה
 לביטתא יי רבי יהוה אל
 יונה שמת לאמר ויהוה פיתנבא נבואה
 מן ק' יי עים יונה תיננינות למימר קום
 לך אל צעה העיר תצולה וקרא אליה
 את הקריאה אשר אנכי דבר אליך
 קום אחיל לצעה קרתא רבתא ואיתנע

3

16

C.4

ולא נבדד ודא האלהים את מעשיהם כי
 שבו מדרכם הרעה ונחם האלהים על הרעה
 אשר רבו לעשות להם ולא עשה תולדו
 ות ענב יהוה ארץ תבום מאד החוב שיטא
 ותב ל מנביטת ארער למיעבד להוון ולא
 עבד וירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו
 ובאיש ליונה בי שארכא ותקף ליה
 ותפלל אל יהוה ויאמר אנא יהוה הלא
 זה דברי ער היותי על ארצותי על כן
 קרמתי לברח מרשיטה בני ידעתי כי
 אתה אל חנון ורחום ארך אפס ורב חסד
 ונחם על הרעה ועליון ויאמר קביל
 בעותי ואלא דין פיתעמי ער דהוירתי
 קיסעל ארע על כן אחיותי למיעערק
 בימא ארי ידענא ארי את א הארחמנא
 ותנא מרחיק רע ומסע למיעבד טכונ
 ומתיב מימריה מלאתאה בישא
 ועתה יהוה קחנא את נפשי
 ממני כי טוב מותי מחי ובען וי סכמק
 ות נפשי מיני ארי טבר אימות מד אחו
 ויאמר יהוה ההיטב חרה
 לך ואמר לי הלחרא תקוף לך ויעאיתת
 מן העיר וישב מקרב לעיר ועש לו
 שם סוכה וישב תחתיה בעל ער אשר
 יראה מה יהיה בעיר תפק יונה מן קרתא
 ויתיב ממדפן לקרתא ועבר ליה תמן
 משלחנא ויתיב תחותה ער דהחוי מה
 יהי בקוף קרתא ומן יהוה אלהים קיקון
 ויעל מעל ליונה להיות צל על ראשו
 להצל לו מדעתו וישמח יונה על
 הקיקון שמחה גדולה ומין יי אלים
 קיקון וסליק על מיונה למיהוי טולא

ל
ו
ו

ל
ו
ו

ל
ו
ו

ל
ו
ו

על רשימה לאנא ליה מן כי שתיה חזי
 יונה על קיקון חזא רבא ויפן האלהים
 תולעת בעלות השחר למורת וקרי
 הקיקון ויבש וזמין לו תולעתא כמין
 צפרא מולא דבתרוהי וכחת ית קיקון
 חביש ויהי כורח השמש ומן אלהים
 רוח קדים חרישית ותק השמש על ראש
 יונה ותעלה ויטאל את נפשו למות
 ויאמר טוב מותי מחי ויהוה כמדנח
 שימשא ומין לו רוח קידו ופאשתקתא
 וצפתת שימשא על רישא דיונה וי
 ואישתלהי וטאל לת נפשיה למית
 ואמר טוב דאימות מד אחי ויאמר
 אלהים אל יונה ההיטב חרה לך על
 הקיקון ויאמר היטב חרה לי עדמות
 ואמר לי ליונה הלחרא תקוף לך על
 קיקון ואמר לחרא תקוף לי עדמות
 ויאמר יהוה אתה חסת על הקיקון
 אשר לא עמלת בו ולא גזלתו שבו
 לילה חיה וכו' לילה אבר ואמר לי
 את חסת על קיקון ולא עמלתא ביה
 ולא רביתיה דכל לילא הדין הזה וכלילא
 אחרתא אבר ואני לא אחוס על נפשי
 העיר הגדולה אשר ישבה חרבה מן
 משתים עשרה רבוא ארכ אשר לא
 ידע בין ימיו לשמאלו ובהמה רבא
 ואנא לא אחוס על נפשי קרתא ות
 רבתא דאיתנה פני מתרתא עוסרי
 רבו אינשא דלא ידע בין מני
 לשמאליה ובעירא

10